

Vi ved nøjagtig, hvordan det gik i 1970, vi ved, at udfordringen er, at kommuner ophører med at eksistere og bliver en del af et større fællesskab. Vi ved nøjagtig, hvilke faresignaler man skal lytte til, og vi ønsker altså bare ikke at være passive. Derfor er det lige præcis det år, hvor det er brug for, at der er en hjemmel til i givet fald at kunne skride ind, og det er den hjemmel, jeg har søgt om. Så har jeg været lydhør over for de synspunkter, der har været om, hvordan man i virkeligheden informerer om, hvad det er, man agter at gøre, forklarer modeller, og hvorfor og hvordan det i øvrigt vil finde sted.

Så kan Finansudvalget sige, at det ikke vil støtte det. Så det vil altså ikke, om jeg så må sige, udmøntes i modstrid med det, der er et ønske af et flertal i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jamen jeg synes, det her er helt mærkværdigt, må jeg sige til finansministeren. Nu hører vi så, at finansministeren har været lydhør. Over for hvem? Lydhør over for det fasttømrede flertal, man har haft på forhånd. Man har da ikke været lydhør over for nogen som helst af de i øvrigt velmente råd, som vi andre har forsøgt at give i løbet af dagen i dag. Så hvad er det for en form for lydhørhed? Det er da mindst en klap for øjet, måske to, og så fingrene solidt plantet i begge ører. Det er da ikke lydhørhed over for at tage det alvorligt, hvad andre mener, og i øvrigt have respekt for saglige indvendinger.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det mener jeg det er, for når det er sådan, at det rent faktisk præsenteres for Finansudvalget, så er der mulighed for, at hr. Morten Helveg kan give udtryk for alle sine synspunkter og også fortælle, at han støtter, fordi han synes, det i givet fald er en god idé, at man har styr på økonomien.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Undskyld mig, men jeg har forstået finansministeren på den led, at vi får aktstykket til orientering, ikke til egentlig forelæggelse. Nu ved jeg så ikke, hvordan jeg skal forstå det seneste svar, for det, finansministeren synes at indikere, er, at der bliver tale om en egentlig forelæggelse. Men det er da så et skred. Så har vi brugt mange timer på at diskutere frem og tilbage. Skal vi nu opfatte

det, som om finansministeren er på vej med en egentlig forelæggelse? Det ville da være glædeligt. Det ville da være rigtig glædeligt.

Lad mig til sidst spørge: Hvis det her er så klogt, som finansministeren lægger op til det er, hvorfor er det så en engangsforestilling? Hvorfor så afskære sig fra muligheden for at gøre det her år efter år efter år, hvis det er så klogt, som finansministeren synes at give indtryk af?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er det jo lige præcis, fordi det er den virkelighed, der er omkring tekstanmærkninger. Det fremgår af Rigsrevisionen, og det fremgår af Justitsministeriet, at det i virkeligheden er en sag, der kan løses ved en tekstanmærkning, men det kan ikke gøres vedvarende. Det er en enkeltstående foranstaltning. Når jeg ønsker det enkeltstående, så er det, fordi 2006-året er ganske specielt, fordi der er et samspil mellem nogle selvstændige kommuner, der i virkeligheden også er undergivet et ansvar for et sammenlægningsudvalg, fordi de efter den 1. januar 2007 er en ny kommune.

Derfor er de spilleregler, der kommer til at gælde fremover, jo ikke det, der overhovedet drøftes her i forbindelse med en tekstanmærkning. Vi vil i virkeligheden forhandle og aftale med Kommunernes Landsforening, hvordan vi håndterer det her fremover. Derfor er det sådan, at det er inden for de regler, der gælder, og den anvendelsesmulighed, der er for tekstanmærkninger, og det fremgår af alle lærde skrifter, som vi gør brug af, at det er fuldt legalt. Det kan et flertal lide og et mindretal ikke lide, og sådan er politik.

Kl. 17.40

Hr. Morten Helveg spørger, om det er en forelæggelse. Jeg forventer, at det er sådan, at når man oversender orienterende aktstykker, så bliver man vel kaldt i samråd, det ville jeg forvente, og der går jeg ud fra, at jeg der forelægger – i stedet for ordet forelægger, kan jeg sige redegør for – hvad det egentlig er, der ligger bag det, regeringen har valgt at ville gøre.

Det kan være, jeg vil bruge ordet redegøre i stedet for forelægge.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Finansministeren indrømmede over for fru Marianne Jelved for forholdsvis kort tid siden, at aftalerne mellem KL og regeringen ikke har været